

**D. Marcvs Evangelista. Rodolphi Gvaltheri Tigurini in
Euangelium Iesu Christi secundum Marcum Homiliæ
CXXXIX.**

Gwalther, Rudolf

[S.l.], 1570

VD16 W 1048

Homilia XXXIX. Et uenerunt traiecto mari in regionem Gadarenorum, egressoq[ue] ei è nauì, statim occurrit è monumentis homo spiritui immundo obnoxius, qui domicilium habebat on monumentis. Et neq[ue] ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71833)

Demoniaci de-
scriptio.
Matth. 9.
De consensu
Euang. lib. 2.
cap. 24.

Orditur autem narrationem ab occasione miraculi Euangelista, quae talis fuit. Cum post flatum tempestatis traiecit lacu ad Gadarenos venissent, obuios habent duos demoniacos, sicut Mattheus narrat. Vnius vero tantum noster hic cum Luca meminit, nimirum quod ille magis natus & strior esset (vt Augustinus quoque putauit) & magis in illo fureret Satan. Et sane horribilius fuit tyranis, quae miserum exagitauit, vt relictis viribus & hominum conuersatione nudus discurreret, canes & compedes confringeret, in sepulchris habitaret, lapidibus deniq; cum seipsum tum alios resisteret, adeo vt nemo illac tuto transire posset. Facit horum commemoratio ad declarandam Christi potentiam, qui vnicuique verbo tantam ferociam non modo mitigare, verum etiam omnino frangere potest.

Bleffis houis in-
dies pericula oc-
currunt.

Nec oscuranter praeterendum est, quod vix dum liberatis ex naufragij periculo, venum occurrunt, & quidem grauius quam prius illud fuisset. Solet enim Deus nouis subinde casibus suos exercere, vt & carnis foecordiam castiget, & suam erga nos fidem atq; bonitatem declaret, nosq; in officio doceat, qui in secundis facile exorbitamus. Ideo David multas esse ait tribulationes iustorum, & templa passim docent, nihil in hoc seculo nobis tutum & stabile esse, sed assiduus afflictionibus iactari nos, qui Christi seruitio sese addiderunt. Huius nos frequenter meminisse oportet, ne ignauam vitam nos promittamus, sed ad pugnam semper parati simus.

Psal. 34.

Posse aliquid co-
tra nos diaboli.
Ioan. 12. 16.
2. Cor. 5.
1. Pet. 5.

Porro quoad demoniacum hunc, primo obseruabis, posse aliquid aduersus homines satanas, & ita nos diaboli. Huius seculi dicitur, & Leon rugienti illum Petrus confert, qui per petuum saluti nostrae infidias facit, quas etiam electi non raro experiuntur. Debent illa nos excitare, ne securi stertamus, aut vitio- forum viribus confidamus, quae nulla sunt, nisi praesenti spiritus Dei auxilio succurratur. Diaboli item, ne statim de nobis ipsis aut alijs desperemus, quos sua tyrannide Satan exagitat. Consi- deremus, quod suam potentiam contra nos exercere non potest, nisi Dominus hoc illi permittat, quoniam iustus sit & nostrae salutis amantissimus, nos (vt Paulus testatur) vltra vires tentari non sinit, & ipsius diaboli conatus sic dirigit, vt & gloriae suae propugnanda & nostrae salutis conseruanda seruiant, quod ipsum in praesenti quoque historia suo loco videbimus.

Diaboli inge-
nium, & quales
faciat suos cul-
tores.
6. Nudos facit.

Deinde quod nam sit diaboli ingenium exprimitur, & quales efficiat, quos sua tyrannide simul subegit. Horribilis est miseri huius conditio, quoad corpus. At multo miserius & infelicitius eorum, in quorum animis Satan imperium obtinet. Primo nudus discurret hic, & vestes vel abijcet, vel tyranice dilacerat. Est hic primus diaboli effectus, quod innocentiae vestem eripit, & facit, vt in Domini spectu nudi & aeterna confusione digni compareant, quos ille primum ad suam similitudinem creauerat. Facit hoc quod de primis parentibus legitur, qui mox se nudos esse viderunt, vt primam scripturae consilium secuti, de vitae arboris fructu comederunt. Et vt illis innocentiam, in qua conditi erant, abstulit: ita hodie in hoc est, vt Christum nobis auferat, cuius merito nostra nuditas tegitur. Quia pudorem omnem extinguit, vt nullius flagitij nos pudeat, modo illud carni adlubescat: cuius rei exempla in auaritia, in furarijs, in sortatoribus, adulteris, ebriosis & horum similibus passim occurrunt. Quia in prudentia ferè deueniunt, vt sceleribus suis publice gloriantur, & ex ijs laudem quarant.

2. Furit, & fu-
rere facit, &c.

Secundo indomitum furit, nec ullis vinculis coerceri potest, adhaec tam seipsum quam alios quous infestat. Talis & sua natura est Satan, & tales facit in quos imperium obtinet. Nec enim Deus subijci vult ipse, & omnis disciplina obores facit, qui Deo subesse, & Christi legibus parere debent. Horum enim voces sunt in Psalmo: Rumpamus vincula eorum, & lora eorum a nobis abijciamus. Vbi verò Christianae disciplinae vincula ruperunt, mox in omne scelus effusi, corruptissimis suis effectibus indulgent, & ita sibi ipsi simul & alijs incommodant. Quod ipsum in ijs quos dicitur certum, quos paulo ante commemorauimus: Qui vel exemplo prauo, vel etiam violenta temeritate ita aduersus nos nos bonos grassantur, vt immanibus bellis tutius quam illis cohabitare queat.

3. Sepulchra
inhabitat.

Tertio relictis ciuitate, in desertis, montibus, & sepulchris habitat. Postquam enim Satan à Dei regno excidit, sanctorum ciuitate & Dei domum ferre non potest, sed penes eos sibi domicilium eligit, qui peccatorum luto toti immersi sunt, & quorum guttur instar parentis sepulchri est, quibus inuicem mortui sunt, sicuti de vidua laesiuiente Paulus loquitur. Et ipsius similes sunt quos quosdam esse re- gendos praebent. Nam & ipsi sacros piorum cultus & ecclesiam odisse solent, in qua pacem et concordiam

Psal. 14.
Rom. 3.
1. Timoth. 5.

euto renouat, ne quid temere & intempestiue ventando tam nobis ipsis quam alijs periculum auer-
res simus, aut etiam communi religionis cause incommodemus. Ea enim eius est q̄stus, vt veritas
& religionis studium simulare, & huius prætextu illa quam maxime impedire nori. Hæc
omnem moram abrumperet oportet, ne dum aliquam admittimus, ille interea vires colligat, & tunc
sibi datus ad sui regni confirmationem, nostra verò salus euerisionem abutatur. Ceterum, vt
bulo ipsi, sic impijs quoq; qui eius mancipia sunt, semper citius quam vellent Christus occurrat, & quæ
pij auidissimè expectant. Vt enim hi redemptorem agnoscunt, ita illi propria conscientie reprimen-
conuicti, iudicem exhorrent. At quæ maior miseria & infelicitas, quam ad Christi occursum conser-
nari, sine quo nostra salus subsistere nequit? Studeamus ergo pietati, & nihil nobis tam letum & in-
cundum erit, quam nouissimus Christi aduentus, in quo redemptio nostra, tam quoad corpus quam
quoad animas, plenissime absoluetur.

Christus satanã
tergierat, nec
non audis, &c.

Quid verò inter ista Christus? Non audis tergieratrem satanam, sed exire iubet. Interim de
nomine quarit, quod ille insolitum planè & terrificum sibi ipsi tribuit, dum se Legionem dicit. No-
mirum ob multitudinem. Habebat enim Legio apud Romanos decem cohortes, cohorti quoque quædam
manipulos, manipulos milites viginti quinque. Constabat itaque Legio militibus in summa dodeca-
cies millibus & quingentis. Apparet autem in hoc nomine diaboli ingenium, qui sue potentie osten-
satione homines terrificare solet: quem egregiè imitantur tyranni qui titulis ad terrorem & horro-
ram ostentationem compositis sese apud populum rudem & meticulosum venditant. Ceterum in præ-
senti suam impotentiam potius producit satan, Christi verò potentiam & virtutem illustrat, quando
tot millibus instructus vno verbo eicitur, & ne vnum quidem hominum sub suo imperio reme-
re poterit. Quæ etiam causa fuit Christo, cur illum de nomine suo interrogare voluerit. Interim im-
bile est exemplum hoc, quod docemur, quam periculosa sit hominum conditio, si suam opem & pro-
tectionem Deus nobis subducatur, quando tota diabolorum legio in vno aliquo locum habere possit, &
contra verò soletur nos Christi potentia, cuius exemplum quoq; nos imitari conuenit, ne diabolus
membrorum ipsius blanditijs hinc tergieratione admittamus, sed contra illum fortiter pugnemus,
vt hoc fugato celestis regni brauium assequamur in hoc ipso Christo Iesu Domino nostro, cui debent
benedictio, honor, gloria & potestas in æternum. Amen.

H O M I L I A XL.

Et deprecabantur eum multum, ne se emitteret extra regionem. Erat
autem ibi iuxta montes grex porcorum magnus, pascens. Et depreca-
bantur eum omnes demones, dicentes: Mitte nos in porcos, ut in eos
introeamus. Et permisit eis statim Iesus. Et egressi spiritus immundi, in-
gressi sunt in porcos: & ferebatur grex per præceps in mare. Erant au-
tem ferè bis mille, ac suffocati sunt in mari. Porro qui pascebant porcos
fugerunt, & renuntiaverunt in ciuitatem & in agros: & egressi sunt ad ui-
dendum quid esset quod acciderat. Et ueniunt ad Iesum, & uident da-
moniaco sedentem ac uestitum & sana mentis, qui habuerat legio-
nem, & timuerunt. Et narrauerunt illis qui uiderant, qualiter accidisset
demoniaco, & de porcis. Et ceperunt eum rogare, ut discederet de
finibus ipsorum. Et cum ingressus esset nauim, rogabat illum qui fuerat
à demonio correptus, ut esset cum illo. Iesus autem non admisit eum,
sed ait illi: Abi in domum tuam ad tuos, & annuntia illis, quanta tibi
Dominus fecerit, & misertus sit tui. Et abiit, & cepit prædicare in De-
capoli, quanta tibi fecisset Iesus, & omnes mirabantur.

Argumentum
& usus præsen-
tis loci.

Christus Iesus saluator noster hoc miraculo non modo diuinae suae virtutis specimen exhibuit,
verum etiam nos aduersus hostem nostrum comminemem, satanam, instruit, quo facilius illi à no-
bis vinci & expelli queat. Facit huc, quod illum tam probe spectandum proponit, quo tam ingratum
sui præ-